

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

28. september 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 11145
Akt-id 1388598

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 24. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 360 (alm. del) efter ønske fra Andreas Steenberg (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 360:

I besvarelsen af UUI alm. del – spm. 54 oplyste ministeren, at det ville være for ressourcekrævende at undersøge, hvordan lovgivningen er stykket sammen i andre EU-lande, så man kan undgå omvendt forskelsbehandling, hvor egne statsborgere stilles dårligere end andre EU-borgere i retten til at opnå familiesammenføring. Men kunne man ikke sende en forespørgsel via IGC til de EU-lande, der er medlem der? Det er ikke en tids- eller ressourcekrævende proces, og ville kunne give et billede af, hvordan man i de pågældende lande stiller egne statsborgere ift. EU-borgere ift. familiesammenføring.

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har primo juli 2020 sendt en høring via Intergovernmental Consultations on Migration, Asylum and Refugees (IGC) til de deltagende EU-medlemsstater samt Det Forenede Kongerige, Norge og Schweiz.

Høringen er formuleret bredt, således at temaet er, om der i de respektive lande forskelsbehandles mellem egne statsborgere og statsborgere i andre lande i familiesammenføringssager, dvs. ikke kun i forhold til andre EU-statsborgere.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har modtaget svar fra Belgien, Finland, Det Forenede Kongerige, Irland, Norge, Polen, Schweiz og Tyskland.

Svarene fra de respektive lande varierer betydeligt i udformning og detaljeringsgrad, og de er derfor ikke egnede til at indgå i en sammenlignende oversigt. I stedet gengives de væsentligste oplysninger fra hvert land. I den forbindelse anvendes betegnelsen *reference* om den person, der allerede er bosat i værtslandet, og *ansøger* om den person, der ønsker en opholdstilladelse i værtslandet.

IGC har i forlængelse af høringsen udarbejdet en rapport med de stillede spørgsmål og svarene i deres fulde længde, der vedlægges som bilag til besvarelsen.

Belgien har oplyst, at der ved familiesammenføring overordnet sondres mellem, om referencen er 1) belgisk statsborger, der ikke har udnyttet retten til fri bevægelighed, 2) unionsborger eller 3) tredjelandstatsborger.

De mest gunstige regler gælder for familiesammenføring med en unionsborger. For de øvrige grupper gælder det, at nogle betingelser for familiesammenføring fraviges, når referencen er belgisk statsborger. Det gælder krav om ren straffeattest og sundhedscertifikat.

Forskelsbehandlingen mellem referencer med belgisk henholdsvis tredjelandstatsborgerskab har ikke givet anledning til juridisk tvivl i Belgien. Opfylder en ansøger ikke betingelserne for familiesammenføring, kan der separat ansøges om opholdstilladelse af humanitære grunde, hvor hensyn til familiens enhed i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 vil indgå.

Finland har oplyst, at der ved familiesammenføring sondres mellem referencer med finsk henholdsvis fremmed statsborgerskab.

Opholdstilladelse kræver som udgangspunkt, at ansøgeren har tilstrækkelige midler. Dette krav gælder ikke, når referencen er finsk statsborger.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har forstået svaret fra Det Forenede Kongerige sådan, at der gælder en særligt gunstig adgang for en flygtnings genforening med sin familie, indtil flygtningen måtte opnå britisk statsborgerskab.

Der glæder ens regler for familiemedlemmers immigration til Det Forenede Kongerige uanset referencens statsborgerskab og opholdsgrundlag.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har forstået svaret fra Irland sådan, at der gælder en særligt gunstig adgang for familiesammenføring til en flygtning i Irland, der er særskilt reguleret.

I øvrigt gælder det, at der ikke stilles færre eller lempeligere krav, når referencen er irsk statsborger, bortset fra fritagelse fra krav om arbejdstilladelse og et selvforsørgelseskrav, der er mindre byrdefuld for irske statsborgere end for ikke-EØS-statsborgere. Der er ikke oplyst om eventuelle forskelle mellem irske statsborgere og EØS-statsborgere.

Norge har oplyst, at der ved familiesammenføring sondres mellem referencer med norsk henholdsvis fremmed statsborgerskab.

Dels stilles et krav om, at referencen skal have arbejdet eller studeret i fire år, ikke, når referencen er norsk statsborger. Dels kan et selvforsørgelseskrav fravi-

ges, enten når ansøgeren er fremmed statsborger og har haft et langvarigt familieliv med en norsk eller nordisk statsborger og parret har et fællesbarn, der er norsk eller nordisk statsborger, eller når parret har et fællesbarn med norsk eller nordisk statsborgerskab og født i Norge, og når ansøgeren havde lovligt ophold på fødselstidspunktet.

Udlændinge- og Integrationsministeriet synes at kunne udlede af svaret fra Polen, at der ved familiesammenføring, når referencen ikke er polsk statsborger eller ægtefælle med permanent opholdstilladelse til en polsk statsborger, hvis et mindreårigt barn søger om familiesammenføring, skal fremlægges dokumentation for tilstrækkelige midler, sundhedsforsikring og bolig.

Schweiz har oplyst, at der ved familiesammenføring sondres mellem referencer med schweizisk henholdsvis fremmed statsborgerskab i national ret.

Familiesammenføring af en ægtefælle eller et ugift barn under 18 år til en schweizisk statsborger er alene betinget af samliv på fælles bopæl. Familiesammenføring, når referencen er fremmed statsborger, er desuden betinget af yderligere fire betingelser om bolig, selvforsørgelse og sprog og af, at referencen ikke modtager eller er berettiget til visse supplerende ydelser.

Adgangen til familiesammenføring modificeres dog af aftalerne med EU/EØS om fri bevægelighed og medfører bl.a., at der i Schweiz er omvendt forskelsbehandling, hvor schweiziske statsborgere stilles dårligere end EU/EØS-statsborgere. I modsætning til EU/EØS-statsborgere kan en schweizisk statsborger kun være reference for familiesammenføring med ældre børn (mellem 18 og 21 år) og forsørgede personer i ret opstigende linje, hvis familiemedlemmerne allerede har permanent opholdstilladelse i et EU/EØS-land. Denne omvendte forskelsbehandling hviler på en dom fra 2015 afsagt af den schweiziske føderale Højesteret.

Tyskland har oplyst, at der ved familiesammenføring i nogen grad sondres mellem referencer med tysk henholdsvis fremmed statsborgerskab.

Et generelt krav om tilstrækkelige midler kan fraviges ved ægtefællesammenføring og fraviges generelt ved sammenføring af mindreårige børn og forældre til mindreårige børn med henblik på forsørgelse, når referencen er tysk statsborger med fast ophold i Tyskland.

Ved familiesammenføring til en fremmed statsborger stilles der, foruden det generelle krav om tilstrækkelige midler, bl.a. krav til referencens opholdstilladelse og et krav om en passende bolig. Og for familiesammenføring til et mindreårigt barn over 16 år, der ikke skal bo hos forældrene, kræves tyskkundskaber på et højere niveau end ellers.

I Tyskland anses forskelsbehandlingen mellem egne og fremmede statsborger ikke i sig selv for at være diskriminatorisk i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions forstand. Lovgivningen indeholder en række dispensationsmuligheder

med henblik på, at myndighederne kan vurdere proportionaliteten af de stillede krav individuelt i den enkelte sag.

Mattias Tesfaye

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen